Ч. 234. Второк 1 падолиста (19 жовтня) 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справи соймові. — Ческо-німецкі переговори. — Справа виплат готівкою

Нині і завтра не будуть радити ані комісиї ані клюби, аж в середу рано о годині 10 відбудуть ся засіданя клюбів лївиці і людовців, по полудни о год. 3 президиї клюбів польских, а о год. 5 предсідателів клюбів польских і руских.

В суботу по полудни явила ся у п. Маршалка краевого депутация партиї социялїстичної, зложена з послів і відпоручників провінциональних міст.

На промови пос. Гудеца і Вітика відповів п. Маршалок ґр. Баденї, що від часу, як приймав послїдний раз депутацию робітників, справа значно поступила наперед і є надія, що виборча реформа буде переведена. Подавши деякі поясненя що до будучої реформи виборчої, п. Маршалок зазначив, що нема нікого, хто не бажав би собі, аби до сойму увійшли социялїстичні посли.

Від п. Маршалка удала ся депутация до предсідателів демократичних клюбів соймових. Депутацию приймали спільно посли: Лєо, Старіньский і Левицкий. Пп. Гудец і Вітик представили їм жаданя робітничої верстви. Посли по черзі представляли теперішний стан справи реформи виборчої і зазначували своє становище до неї, впевнюючи, що справа реформи мусить діждати ся полагодженя з увзглядненєм справедливих жадань робітників. П. Дияманд подякував предсідателям за принятє депутациї.

В пятницю виявили ся деякі перешкоди в веденю ческо-німецких мирових конференций. Зародили ся ті перешкоди ще в четвер, котрий весь був присьвячений нарадам ческим партий. На нарадах тих зазначили ся вже противенства, а наслідком тих противенств була скликана на пятницю рано нарада ческих радикальних послів під проводом Хоца. Дискутовано два внесеня: 1. Відкликати ческих радикальних членів національно-політичної комісиї, — і 2. поставити junctim між дотеперішними ухвалами національно-політичної комісиї та домаганями, які ставить ческа радикальна партия.

Домаганя сї такі: а) забезпеченє ческих меншостий, т. є. ческих шкіл в округах меншости; б) реформа виборчої ординациї до ческого сойму в напрямі 4-іменного виборчого права; в) зміна реґуляміну нарад ческого сойму в тім дусі, щоби раз на все була неможлива німецка обструкция.

Те становище ческих радикалів викликало констернацию. Німці пропонованого junctim не хочуть признати; годять ся, правда, на виборчу реформу, але уважають за найважнійшу для себе річ національну автономію, як слід заґарантовану, значить, не згодять ся на таку зміну реґуляміну нарад, котра відобрала їм можність обструкциї. Они знають, що все лишать ся в меншости в ческім соймі.

Виступ ческих радикалів викликав в посольских кругах загальне здивованє, бо ще день раніше з такими домаганями они не виступали ані прінціпіяльно нічого против компромісу не робили. Здаєть ся, що чеські радикальні посли заострили своє становище, щоби прихилити собі публичну опінію, не дуже одушевлену дотеперішним ходом переговорів.

З уваги на констернацию, спричинену новим зворотом ческих радикалів, відкликано заповіджене в пятницю на 3 год. пополудни засіданє національно-політичної комісиї. Відпорне становище ческих радикалів вплинуло також на Німців; они безпроволочно змінили свою поставу та розпочали брати назад зроблені вже уступки. На цілій лінії слідно знеохоченє.

Пополудни зібрала ся неофіцияльно конференция предсідателів соймових клюбів, од-

ДОМА.

(З російского — Антона Чехова).

— Приходили від Григориєвих за якоюсь книжкою, але я сказала, що вас нема дома. Листонос приніс ґазети і два листи. А от що, Евгеній Петрович, я просила би вас звернути увагу на Сергія. Нині і позавчера я запримітила, що він курить. Коли я зачала єго напоминати, то він як звичайно, заткав уха і голосно засьпівав, щоби заглушити мій голос.

Евгеній Петрович Биковский, прокуратор окружного суду, що іно вернув з засїданя і здіймав у себе в кабінеті рукавички, поглянув на ґувернантку, що єму рапортувала і засьміяв ся.

— Сергій курить.... — здвигнув він плечима. — Представляю собі того шкраба з папіросом! А єму-ж кілько літ?

— Сім літ. Вам се здаєть ся неважне, але в єго віці куренє то шкідлива і зла привичка, а злі привички треба викорінювати в самім початку.

— Зовсім справедливо. А деж він бере тютюн?

— Від вас зі стола.

— Так? В такім разї пришліть єго до мене.

По відході ґувернантки, Биковский сів на фотель перед бюрком, зажмурив очи і зачав думати. Він рисував собі в гадках свого Сергія чомусь з величезним, аршиновим папіросом, в облаках тютюнового диму і ся карикатура приневолила єго усьміхати ся; в тій же хвили поважне зажурене лице ґувернантки привело єму на память давно минулий, на половину забутий час, коли куренє в школї чи між дїтьми дома будило в педаґоґах і родичах дивний не зовсім зрозумілий перестрах. Се був власне перестрах. Хлопців без милосердія сікли, виганяли з ґімназиї, псували їм житє, хоч ані один з педаґоґів і батьків не знав, в чім властиво лежить зло і переступність куреня. Навіть дуже розумні люди не вагались воювати правдою, котрої не розуміли. Евгеній Петрович згадав свого директора ґімназиї, дуже образованого і добродушного дідуся, котрий так лякав ся, коли застав ґімназиста з папіросом, що блїд, безпроволочно скликав надзвичайну конференцию і засуджував провинника на виґнанє. Вже видно таке суспільне правило, що чим більше зло незрозуміле, тим лютійше і грубше борють ся з ним.

Згадав прокуратор двох — трох вигнаних, їх пізнїйше житє і не міг подумати про се, що кара дуже часто чинить більше шкоди, ніж сам проступок. Звірячий орґанізм має ту прикмету, що швидко приладжує ся, привикає і принюхує ся до всякої атмосфери. Инакше чоловік повинен би що хвилї відчувати, який нерозумний підклад має єго духова дїяльність і як то ще мало сьвідомої правди і певности навіть в таких відповідальних, страшних своїми наслідками дїяльностях, як педаґоґічна, правнича лїтература....

І тому подібні гадки, легкі і розкидані, які випливають тільки в утомленім мозку на спочинку, заходили в голові Евгенія Петровича. Не відомо, звідки они зявляють ся, лишають ся в голові не довго і здає ся лазять по поверхні мозку, не забираючи ся далеко в глубину єго. Для людий, що обовязані цїлими годинами а навіть днями думати урядово в одним напрямі, такі свобідні, домашні гадки служать певним комфортом, приємною вигодою...

Була десята година вечером. На горі над стелею, на поверсї хтось ходив з кута в кут, а ще висше на другім поверсї чотири руки ґрали ґами. Ходженє чоловіка, що мусів, судячи з нервового болю або щось думати з болем, або хорував на зуби, і однотонні ґами надавали вечірній тиші щось дрімливе, що заохочувало до лїнивих мрій. Через два покої в дитячім, розмовляли ґувернантка і Сергій.

— Па-па приїхав! — заспівав хлопчик. — Папа при-ї-хав! Па! па! па!

— Ваш батько вас кличе! Ідіть борше! — крикнула ґувернантка, писнувши, як переляканий птах. — До вас кажу!

„Але щож однак я єму скажу“ — подумав Евгеній Петрович.

Але перше, нім він встиг щось подумати, в кабінет уже вступав єго син Сергій, хлопчик семи літ. Се була людина, що тільки з одежи можна було вгадати, що се мужчина; слабонька, білолиця, кругонька... Він був слабкий тілом, як теплярняна ярина і все в нїм здавало ся незвичайно ніжним і мягким; рухи, кучеряве волосє, погляд, аксамітна курточка.

нак позитивного результату она не дала. Отже відложено наради на необмежений час, а в суботу відбули ся наради всіх ческих соймових клюбів.

В пятницю вечером положенє трохи поліпшило ся. Зложено комітет для посередництва. В склад его війшли: Скарда, Епінґер, Вольф, Урбан, ґр. Клям-Мартініч, ґр. Шенборн, Форшт і Високий. Комітет безпроволочно взяв ся за діло. Наради протяглись до 8-ої години вечером.

На суботу скликано засіданє союза ческих соймових послів. З огляду на сьвято ві второк відбудуть ся дальші наради комітету аж в середу.

Чеські радикали видали комунікат, в котрім толкують свій виступ і протест тим, що дотеперішні переговори тільки Німцям принесли користь.

Посли до ради державної і сойму з партиї правно-державно-поступової і наіонально-социялїстичної відбули засіданє. Висказавши своїм заступникам в національно-політичній комісиї довіре, прийшли они до погляду, що дотеперішні результати угодової конференциї вийшли на користь тільки Німцям і являють ся небезпечностию для прінципіяльних ческих домагань. Зібрані вдруге заявляють, що участники національно-політичної комісиї нічим не звязані з иншими партиями та відповідають тільки перед своїм сумлїнем, сторонництвом і народом. Зібрані уважають за річ недопустиму, що національно-політична комісия продовжила собі трехнедільний речепець без згоди сойму, що повного засїданя сойму не скликано, хоч податкова комісия виготовила вже свій звіт і хоч ческі партиї виявили богато згідливости. Тому зібрані домагають ся, щоби безпроволочно скликати повне засіданє сойму, і стоять на тім, що на засіданях тих мають вести ся наради над школами для національних меншостий і взагалі над охороною національних меншостий, над виборчою орґанїзациєю до сойму, над справою уживаня мови і над сотворенєм найвисшого трибуналу адміністрацийного для королївства Чехії.

Між тими справами і справою соймової ординациї виборчої та уживаня мови при автономічних властях мусить бути сотворене *junctim*. Ухвала та буде доручена союзови ческих послів. Внесенє, щоби делеґати обох партий безпроволочно виступили з національно-політичної комісиї, відкинено 8 голосами против 6.

Справа виплат готівкою витворила досить трудне положенє для угорского кабінету. Ґр. Кін-Гедерварі грозить димісиєю цілого кабінету, коли би показало ся неможливим переведенє справи. Натомість австрийске правительство і мінїстер скарбу др. Білїньский висказують поважно сумнїв, чи дасть ся парляментарно полагодити той закон. Neue fr. Presse каже, що цїсар не прийме димісиї ґр. Кіна і поручить обом правительствам вести дальші переговори, доки аж не прийде до згоди.

Новинки.

Львів, дня 31-го жовтня 1910.

— **Є. Е. п. Міністер** робіт публичних Ріґль, який загостив нинї до Львова, буде уділяти авдиенций завтра ві второк о 11 год. перед полуднем в будинку Намістництва.

— **Перенесеня.** П. Намістник перевів старших комісарів повітових: Болесл. Кудельского в Ярослава до Рудок, дра Стеф. Таньского з Яворова до Ярослава а практиканта концептового Ад. Винярского зі Львова до Яворова.

— **Головний рапорт** для офіцирів нечинної кравої оборони відбуде ся дня 4 падолиста с. р а доповняючий рапорт дня 14 падолиста. Для хорунжих, кадетів і аспірантів кадетских відбуде ся головний рапорт дня 7 падолиста, доповняючий рапорт 16 падолиста, за кождий раз о 9 год. перед полуднем в сали однорічних охотників в касарни 19 п. кравої оборони при улици Петра і Павла.

— **З почти.** З днем 1 падолиста 1910 заводить ся в Космиринї, місцевости належачій до округа доручень ц. к. уряду почтового в Потоцї золотім почтову складницю зі звичайним кругом діланя. Складниця ся буде получена з ц. к. урядом почтовим в Потоцї золотім за помочию тиждево 4 разового пішого післанця, а то в понедїлки, середи, четверги і суботи.

— **Реґуляция платнї дорожників** і дозорців від доріг. Мінїстерство публичних робіт установило нове управильненє платнї дорожників або т. з. давнїйше веґмайстрів, дозорців доріг і т. п. низшого персоналу при будові доріг. Нове то управильненє виходить в житє з днем 1 падолиста с р.

— **Холера.** З причини, що в сусїдних губерніях Росиї холера вже вигасла зарядило ц. к. Намістництво застановленє ревізиї санїтарної подорожних в пограничнім місци в Гусятині.

— **З Кр. Союза Шкільного у Львові.** Нарада в справах шкільних відбуде ся дня 2 падолиста о год 10 перед полуднем в комнатах тов. „Львівска Русь" (Ринок ч. 10 II пов.) На сїй нарадї дуже пожадана була би участь не лише представників львівских товариств, але й провінцийональних, іменно: представників шкільних комітетів, філїй Р. Т. П., філїй „Просьвіти", Відділів „Взаїмної помочи учительскої", Секций Укр. Студ. Союза, орґанїзаций повітових без згляду на партийну приналежність Українців, — а не повинно також забракнути відпоручників філїй „Сільского Господаря" та инших товариств економічних, як: кредитових, торговельних, промислових і т. п. Запрошеня будуть видавать ся в дни нарад в канцеляриї тов. „Сільский Господар" („Просьвіта").

— **Посьвяченє читальнї „Просьвіти" на Клепарові.** Клепарівскі Русини обходили в пятницю друге велике народне сьвято. Перед кількома місяцями посьвячено там площу під будову церкви. Ся площа положена в дуже догіднім місци, має 2 фронти, один головний до Клепарівскої улиці, при якій небавом стане мурована церква, другий до бічної улички, при якій стане мурований дім читальнї „Просьвіти". Отже в пятницю по полудни

— Здоров був, папа! — сказав він мягким голосом, вилазячи батькови на коліна і хутко поцілував его в шию.

— Ти мене кликав?

— Почекайте, почекайте, Сергій Евгенич! — відповів прокуратор, віддаляючи его від себе. — Заки будемо цїлуватись, треба нам поговорити і поговорити серіозно... Я на тебе злий і більше тебе не люблю! Абись знав, братику: я тебе не люблю і ти менї не син... Так.

Сергій подивив ся пильно на батька, по тім перевів очи на стіл і здвигнув плечима.

— Щож я тобі зробив? — запитав він, заклопотано моргаючи очима. — Я нинї у тебе в кабінетї ані разу не був і нічого не рухав.

— Що-йно Наталія Семеновна скаржилась менї, що ти куриш... Чи правда се? Ти куриш?

— Так, я раз курив... Се правда!

— От видиш, ти ще брешеш на додаток — сказав прокуратор, хмурячись і тим маскуючи свою усьмішку. — Наталія Семеновна два рази виділа, як ти курив. Значить, тебе зловили на трох негарних учинках: куриш, береш зі стола чужий тютюн і брешеш. Три вини!

— Ах, так! — нагадав собі Сергій і очи его усьміхнулись. — Се правда! правда! Я два рази курив: нинї і перше.

— От видиш, що не раз а два рази.. Я дуже, дуже з тебе невдоволений! Перше ти був добрий хлопчик, але тепер, я виджу, попсував ся і став злий.

Евгеній Петрович поправив на Сергію ковнїр і подумав: „Щож єму ще сказати?"

— Так, не добре, — говорив він знов. — Я не сподївав ся того по тобі! По перше ти не маєш права лазити до чужого стола і брати тютюн, що не належить до тебе, кождий чоловік має право користати тільки зі свого власного добра, а коли... він бере чуже... то він... недобрий чоловік! (Не то я єму говорю! подумав Егеній Петрович.) На приклад Наталія Семеновна має куферок з сукнями. Се її куферок і ми, се-б-то ані я ані ти не сьміємо рухати его, бо він не наш. Правда? Ти маєш коники і образки... Я їх не беру. Може бути, що я хотїв би їх взяти, але... они не мої, а твої...

— Бери, коли хочеш! — сказав Сергій, піднявши брови. — Ти, будь ласкав, папа не женуй ся, бери! Сей жовтенький песик, що у тебе на столі, а я нічого... Нехай собі стоїть!

— Ти мене не розумієш! — сказав Биковский. — Песика ти менї подарував, він тепер мій і можу робити з ним, що хочу; алеж тютюну я тобі не дарував! Тютюн мій! (Не так я єму поясняю! — подумав прокуратор. — Не те! Зовсїм не те!) Коли я хочу курити чужий тютюн, то насамперед повинен попросити позволеня...

Від нехочу чепляючи фразу до фрази та підробляючись під дитячу мову, Биковский став поясняти, що значить власність. Сергій дивив ся єму на груди і уважно слухав, він любив вечерами розмовляти з батьком, потім спер ся на край стола і почав прижмурювати свої короткозорі очи до паперу і каламаря. Его зір блукав по столі і спинив ся на фляшинцї з арабскою ґумою.

— Папа, з чого робить ся клей? — нагло спитав він, підносячи фляшину до очей.

Биковский взяв єму з рук фляшину, поставив назад і казав далї:

— Друге, ти куриш... Се дуже не гарно! Як я курю, то з того ще не виходить, що можна курити. Я курю, а знаю, що се не розумно, ганьблю і не люблю себе за се... (Хитрий з мене педаґоґ! — подумав прокуратор). Тютюн дуже шкодить здоровлю і хто курить, умирає вчаснїйше, нїж належить. Особливож шкідливо курити таким малим, як ти. Твої груди слабі, ти ще не зміцнив ся, а у слабих людий тютюновий дим приводить сухоти і иншї хороби. От вуйко Ігнатий умер на сухоти. Колиб він не курив, то може бути, жив би і до нинї.

Сергій задумано поглянув на лямпу, помацав пальцями умбру і зітхнув.

— Вуйко Ігнатий гарно грав на скрипцї — сказав він. — Его скрипка тепер у Григориєвих!

Сергій знов спер ся на край стола і задумав ся. На его блїдім лици зістав вираз, немов би він слїдив за розвоєм власних гадок; смуток і щось подібне до перестраху показало ся в его великих нерухомих очах. Правдоподібно він думав про смерть, що так недавно взяла до себе его маму і вуйка Ігнатия. Смерть заносить на той сьвіт мами і вуйків, а їх дїти і скрипки зістають ся на земли. Покійники живуть на небі десь коло звізд і дивлять ся на землю. Чи можуть они стерпіти розлуку?

— „Що я єму скажу?" — думав Евгеній Петрович. — „Він не слухає мене! Очевидно він не уважає важними анї своїх вин анї моїх доказів. Як єму вияснити?"

Прокуратор встав і почав ходити по кабінетї.

„Перше за моїх часів ті питаня розвязували незвичайно просто", — роздумав він. — „Кождого хлопчиска, котрого зловлено на куреню, били. Малодухи і боягузи дійстно переставали курити, хто був хоробрійший і розумнійший, той по вибитю зачинав носити тютюн в холяві а курити в шопі. Коли его ловили в шопі і знов сікли, він ішов курити над ріку... і так дальше до тої пори, поки малий не виріс. Моя мама, щоби я не курив, обдарувала мене грішми і цукорками. Тепер однак ті способи показують ся неморальними і до нічого. Стаючи на ґрунтї льоґіки, сучасний педаґоґ старає ся, щоби дитина присвоювала собі добрі правила не зі страху, не з охоти відзначити ся, або дістати нагороду, а сьвідомо". (К.б.)

о 4 год. відбуло ся посьвячене угольного каменя читальні. Чину посьвяченя довершив о. митрат Туркевич в сослуженю о. віцерек. Паньківского і двох иньших сьвящеників. Співав хор учеників рускої гімназиї. По посьвяченю промовив до зібраних о. митрат Туркевич, желаючи клепарівским Русинам Божої помочи до довершеня наміреного ними гарного діла. Відтак іменем Гол. Виділу „Просьвіти“ говорив др. Брик, від укр. соймового клюбу др Макух, а п. Іван Ігнат від „Сокола-Батька“. По відспіваню всіма зібраними гимну „Ще не вмерла Україна“, п. Жмур, голова читальні, подякував присутним за участь в сьвяті.

— **Управа канцеляриї** тов. „Просьвіта“ повідомляє отсим Руснів міста Львова, що в перших днях падолиста доручати-ме уповажнений до сего функционар тов „Календар Просьвіти“ на р. 1911 до дому. При сій нагоді члени товариства будуть могли вирівнати свої вкладки, а не члени вписати ся до товариства. Проте з огляду на евіденцию як і натовп праці, канцелярия до кінця падолиста календаря членам видавати не буде.

— **Виділ філії тов. „Сільский Господар“** в Радехові запрошує отсим на господарске віче, котре відбуде ся в Радехові дня 2 падолиста с. р. о год. 10 рано. Порядок дневний: 1) О спілках консумцийних і збуту худоби, рефер. п. Павло Дурбак інжинїр зі Львова. 2) О осїнній управі сїножатий, рефер. п. Косар. 3) Внесеня. З огляду на важні дуже справи просить ся о численну участь.

— **Совістний злодій.** З жовківскої каси зелізничої щезла сими днями сума 1000 К, яка знаходила ся тимчасово в бюрку підурядника Кмецїка, котрий застав шуфляду свого бюрка замкнену, хоч гроший в ній вже не було. Спроваджений зі Львова агент Шпанґ не міг злодія вислїдити. По кількох днях гроші дивним дивом знайшли ся. Совістний злодій вважав в ночи вікно і вложив гроші назад до стола, але задержав для себе 80 К, очевидно яко нагороду за свою совістність.

— **Страшна пригода.** В суботу рано около пів до 9 год. люди, що переходили улицею Коперника, були сьвідками страшної пригоди. На розі тої улиці а ул. Шайнохи валить кредитове Товариство земске свої камениці, щоби там поставити нові. Роботи сеї підняв ся підприємець п. Шміла Ґоталес, котрий закупив тоті доми, щоби відтак цеглу і иньший материял продавати за добрі гроші на будову домів за містом а управителем робіт був майстер мулярский п. Слївіньский. Звичаєм, практикованим у Львові, не обгороджено домів анї дошками ані навіть для остереженя публики не заложено тротоару жердками і ніхто, що переходив случайно попід ті доми, не знав, що там над его головами валять мури. Нещасте хотіло, що о згаданім часї переходив тротоаром попри тоті камениці 17-лїтний Марко Бреслер, син кравця, що вертав з одягами із склепу Гіршпрунґа. В хвили, коли минав камениці, відорвав ся кусень мура і поцілив нещасливого хлопця з такою силою в голову, що розторощив єму голову так, що аж мозок розбризнув ся на всї боки а хлопець погиб на місци. В тім самім часї і майже на тім самім місци спадаючий мур зломив робітникови М. Кисїлеви одну ногу і руку та покалїчив его тяжко. Робітники, що заняті були при тій роботі, на вид такого нещастя розбігли ся на всї сторони. Кисїля відставила опісля стация ратункова до шпиталю а труп хлопця лежав ще довший час, аж наконець відставлено его до інститута судової медицини. Показало ся, що то якраз тота часть муру, котру розбирав Кисїль і его тяжко покалїчила і позбавила житя молодого хлопця.

А хто тому винен? В першім рядї — можна би сказати — підприємець Ґоталес, що не то не казав обгородити домів, але навіть не поставив ніяких остеріґаючих знаків. Ґоталес однак оправдував ся в першій хвили тим, що міский уряд будівничий не позволив єму обгороджувати камениць, а то длятого, щоби не спиняти комунікациї в так вузкій улици Коперника, де до того ще по противній сторонї ставлять також камениці. Як би так дійстно було, то тим більше вина спадала би на львівский маґістрат і его функціонарів, котрим байдуже, що там діє ся при будовах. Зовсім справедливо пише длятого „Przegląd“:

На цїлім сьвітї підприємцї будуючі і розбираючі камениці суть обовязані ошалювати тротоар і зладити безпечний перехід для публики. Лиш в однім Львові уряд будівничий не змушує їх до то. Поважаний той департамент нашого маґістрату нїчо а нїчо не дбає про публику.

Отже коли де будують якусь каменицю, чи якусь розбирають, то ані тротоар не єсть ошальований ані не єсть збудований тимчасовий прохід для публики, ані нїчим она не забезпечена від спадаючих цегол, від розливаного вапна, від пересуваних тягарів. Родина того бідного челядника повинна сейчас зробити два процеси о велике відшкодоване: насамперед тому підприємцеви, котрий розбирає ту каменицю, а відтак накальникови уряду будівничого у Львові. А суд повинен одного і другого засудити на високі кари і оголосити то для приміру і відомости всїх підприємцїв. — Треба було аж такого нещастя, щоби в тім місци заложено перехід тротоаром і для більшої безпечности поставлено полициянта.

— **Львівский руский народний театр** „Рускої Бесїди“, під дирекциєю Йосифа Стадника. Саля „Гвязди“ ул. Францїшканьска ч. 7.

Ві второк, дня 1 падолиста с. р. „Маруся Богуславка“ історична картина в 5 діях зі співами М. Старицкого.

В середу, дня 2 падолиста с. р. „Гануся“, драма в 2 частинах Ґ. Гавтмана. Музика Маршалька.

Цїни місць враз з додатком на фонд емеритальний артистів, та оплатою для бідних міста: Крісло 1-рядне 2 К 50 с., II-рядне 2 К, III рядне 1 К 75 с., Партер 85 с., для учеників, війска і селян 55 сот.

Раз куплених білетів каса не перемінює, анї не звертає за них гроший. Білети продає Книгарня Наук. Тов. ім. Шевченка, Ринок ч. 10 (Телефон ч. 875), а в день вистави від год. 6 вечером каса театру.

Дирекция звертає увагу, що не вільно впроваджувати на салю дітий без білету.

Початок представлень о 7 вечером.

Телеґрами.

Відень 31 жовтня. Президент угорского кабінету бар. Кін-Гедерварі приїхав вчера рано і конферував з бар. Бівертом в справі виплат готівкою. В нинїшній конференциї возьме участь також міністер Люкач. Вчера о 10 год. був барон Кін Гедерварі на авдиенциї у Цїсаря в Шенбрунї і конферував з гр. Еренталем.

Берлин 31 жовтня. На Ведінґу (північній части Берлина) прийшло в суботу вечером до великих розрухів з тої дрібнички, що якийсь різник не хотів челядникови заплатити за занедбаний день. Величезна товпа людий кинулась на полицаю і серед вистрілів з револьверів обкидала еї камінем, фляшками з пива і т. п., а полиция знов рубала шаблями, кого лиш попало.

Лїсбона 31 жовтня. Урядова ґазета оголосила закон заводячий свободу праси. — Нікараґва признала португальску републику.

Лїсбона 31 жовтня. Полиция арештувала Йоао Франка. Судия слїдчий сказав єму, за що его арештовано: що в часї свого мінїстерства видав 70 декретів, зміняючих всїлякі постанови, зависимі від власти законодатної а відтак що довги короля Карльоса вирівнав під рубрикою підвисшеня цивільної лїсти з доходів маєтностий коронних а не з доходів короля. Франко відмовив судиї компетенциї. За тимчасове випущене Франка зажадав суд міліона франків кавциї. Суму ту сейчас зложено. Коли Франка випущено, товпа повитала его ворожими окликами.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1910 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·30**, **8·55**, **1·15**, **1·30**, **8·40**, 7·27, 10·10, 5·45, 10·05.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2·15**, 5·40, 10·30.
З Черновець: **12·20**, 5·45*), 8·05, 10·21**, **2·05**, 5·53, **6·35**, 9·50.
*) Із Станиславова. **) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·28, 11·45, 4·25, 7·41, 10·19*), 11·02.
*) Від 19/6 до 11/9 в неділї і р. сьвята.
З Самбора: 8·00, 9·58, 2·00, 9·00.
З Сокаля: 7·32, 1·20, 8·00.
З Яворова: 8·15, 5·00.
З Підгаєць: 11·15, 9·58.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2·00**, 5·17, 10·13.
З Підгаєць: 10·54, 9·44.
З Винник: 6·29, 7·26, 11·55*).
*) Лиш в середу і суботу.

На Личаків:

З Підгаєць: 10·36, 9·27.
З Винник: 7·08, 6·11, 11·38*).
*) Лиш в середу і суботу.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·45**, 3·55, 6·04, **8·25**, 8·40, **2·45**, **3·15**, **6·55**, 7·45, 11·15.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8·10, 11·16, 11·32.
До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·10**, **9·35**, **2·23**, 10·36, 2·52*), 5·59**).
*) До Станиславова. **) До Коломиї.
До Стрия: 7·30, 10·15, 6·50, 11·25, 1·45.
До Самбора: 6·00, 9·05, 3·40, 10·40.
До Сокаля: 7·34, 2·30, 7·10, 11·35*).
*) До Рави рускої лиш в неділї.
До Яворова: 8·20, 6·30.
До Підгаєць: 5·58, 6·16.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·35, 11·00, **2·31**, 8·33, 11·33.
До Підгаєць: 6·12, 6·30.
До Винник: 1·30, 10·30*).
*) Лиш в середу і суботу.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 6·50.
До Винник: 1·49, 10·54*).
*) Лиш в середу і суботу.

Надіслане.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Лозиньского, під зар. дом І. Недопада.